

et Forslag til det ærede Thing, som gik ud paa at opfordre Regjeringen til ikke at bifalde en saadan Udvidelse som den antydede, forinden Kommissionen var kommen til Ende med sine Undersøgelser og havde meddelt Folkethinget sin Beretning. Det er nemlig Kommissionens Mening, saaledes som det ogsaa er udtrykt i dens Skrivelse til Folkethingets Formand af 17de November, at det vil være af særdeles Bigtighed, at der ikke finder en Udvidelse Sted af Klostræts Virksomhed paa den omhandlede Maade, saalænge den endnu ikke har forelagt Folkethinget Resultatet af sine Undersøgelser. Kommissionen kan paa ingen Maade endnu danne sig nogen virkelig Mening om, til hvilket Resultat den vil komme, men det ligger klart og laa allerede dengang klart, at den mulig vilde komme til et Resultat, som vilde blive virkningsløst, hvis der ved kongelig Resolution forud for en lang Arrække var disponeret over samtlige de Indtægter, som indkom fra Stiftelsen. Kommissionens store Flersidighed, nemlig 8 af dens Medlemmer, var derfor enig om at bringe et Forslag til Folkethinget af det Indhold, som her foreligger trykt, men Folkethingets Formand fandt sig efter sin Opfattelse af denne Sag foranlediget til at erklære for Kommissionen, at han ikke antog, at den havde Berettigelse til at optræde i Thinget som Kommission. Hans Udsvikling af, hvorledes han er kommen til denne Mening, findes i en Skrivelse, der er aftrykt ordlydende i vor Motivering. Folkethingets Formand antyder imidlertid i denne Skrivelse, at det, forsaavidt Kommissionen ikke deler hans Anskuelse — hvilket jo allerede ligger i, at den har begjært at stille et saadant Forslag —, vilde være rigtigst, om Folkethinget, som ikke har truffet nogen udtrykkelig Afgjørelse af de her omhandlede Spørgsmaal, blev kaldet til at træffe en saadan, og han antyder, at det vil kunne ske. Kommissionens Medlemmer fandt imidlertid, at Tiden, inden Sagen blev afgjort, derved muligvis kunde trække meget langt ud, og vi mente derfor, at man kunde finde sig i at bringe et Forslag herind som Medlemmer af Folkethinget istedetfor som Kommission; men paa den anden Side er det overdraget

mig paa flere af Kommissionens Medlemmers Begne paa det Bestemteste at udtale, at de ansø Formandens Afgjørelse af dette Spørgsmaal for vigtig, og at de tage en bestemt Forvaring imod, at man ved den Fremgangsmaade, vi nu have valgt, paa nogen Maade indrømmer, at Formandens Anskuelse er rigtig, Et saadant bestemt Forbehold har jeg som sagt det Paalæg fra flere af Kommissionens Medlemmer at skulle tage her i Thinget for Fremtidens Skyld. Vi have derefter indbragt Forslaget som Medlemmer af Thinget. Naar dette har foranlediget Kommissionens ærede Formand (Casse) til ikke at være med som Forslagsstiller, skal jeg ikke opholde mig ved, af hvilke Grunde dette er sket, og jeg skal henstille, om han maatte finde det rigtigst at meddele dem, men saa Meget tør jeg dog sige, at han paa ingen Maade er uenig med Forslagsstillerne med Hensyn til Realiteten; han er tværtimod aldeles enig med os i saa Henseende. Det kunde vel synes, at et saadant Forslag til Beslutning var overflødig, og Kommissionens Medlemmer have ogsaa tænkt sig, at det var naturligt, at Regjeringen vilde dele Kommissionens Anskuelse om, at det ikke vilde være ønskeligt, om der blev givet disse Skridt fra Kuratelets Side Følge gennem en kongelig Resolution. Vi have, siger jeg, antaget, at Regjeringen deri vilde være enig med os, men vi have dog paa den anden Side ment, at det var ønskeligt, om det blev konstateret, at denne Enighed var tilstede; thi der var jo dog en Mulighed for, at Regjeringen kunde være af en anden Mening, uagtet vi ikke tænkte os det. I ethvert Fald antog vi, at det baade til den ene og til den anden Side vilde være heldigst at fremkalde en bestemt Udtalelse fra Regjeringens Side, og det er derfor, at Forslaget er kommet frem. Jeg skal indskrænke mig hertil, indtil vi have hørt, hvorledes den høitærede Justitsminister paa Regjeringens Begne agter at stille sig til dette Forslag.

Formanden: Det Forbehold, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremsatte paa nogle af Kommissionens Medlemmers Begne, nødsager mig til at gjøre den korte Bemærkning, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Kom-